

ВЛАДИМИР ВИСОЦКИ САМО ТОЙ НЕ СЕ ВЪРНА ОТ БОЯ

Превод от руски: Добромир Тонев, —

chitanka.info

Всичко някак е друго... А както преди
пак просторът е тих и спокоен,
и гората е същата с тези води...
Само той не се върна от боя...

Аз не знам кой беше прав — често спореше с мен
и държеше на правдата своя.
Аз разбрах, че ми липсва от онзи момент,
в който той не се върна от боя.

Неуместно мълчеше, не пееше в такт,
нещо друго все бърбеше, свое,
всяка сутрин ме будеше още по мрак,
а от вчера го няма. От боя.

И не само това, че е пусто сега:
изведнъж осъзнах — бяхме двама...
И раздухваше вятърът мойта тъга,
щом след боя разбрах, че го няма.

Пролетта се отскубна днес като от плен
и гласът ми увисна в покоя:
„Ще запалим ли, брат!“ — но е тихо край мен.
Вчера той не се върна от боя.

С нас отново са мъртвите, щом сме в беда.
Те са даже в смъртта часови...
Отразен в тоя лес като в синя вода,
небосводът притихва спокоен.

И в землянката имаше място за нас,
беше общо и времето в строя.
Всичко вече е мое, но мисля, че аз,
сякаш аз не се върнах от боя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.